

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXIX. Quomodo Justinianus à recta fide desciscens, corpus Domini
in corruptibile asservaverit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

A

Κεφ. λθ'.

CAP. XXXIX.

Quomodo Justinianus à recta fide desciscens, corpus Domini incorruptibile assernit.

Οἱ ἑστανὸς τῶν ὁρίων πικραταί, ἀφ' ὧν τὸ κυρίον τὸ Σωματικόν ἐστίν.

Τῆν καὶ τὰ οὐκ ἐστανὸς τῆς ὁρίων λεωφόρου τῶν δογματῶν ἐκτραπεί, καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν τοῖς δόξοις τε καὶ τοῖς πατέρας ἀτραπὸν βαδίτας, ἀκάνθους καὶ τριβόλους ἀπέπιπικεν. ὧν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐμπήσαι βεληθεῖς, τὸ σκοπεῖ δὴμαρτε, ἔκκει τὴν βασιλικὴν ὁδὸν ἀρρήτοις θρησκείας κἀσφαλισαμένη, ὡς ἀνὴρ φονδύται ἐπεί πηθήσασιν ὡς τείχῳ κεκλιμένῳ καὶ φερίμῳ ὡσμήνῳ, τῆς ἀσφαλείας πληρώσας τὴν ἀσφαλίαν τὴν μὲν ἐν πρῶτῳ ῥώμῃ μετὰ Βιγίλιον, ἰωάννην ἔκκατελίαν Ἐπισκοπὴν ἔκκατελίαν, ἰωάννην ἔκκατελίαν ἀπὸ σιρήμι, καὶ τὴν ἀλεξανδρείαν, δόστωαίς, τὴν θεοπολιτῶν ἀναστάσι μετὰ δόστωαίς Ἐπισκοπὴν ἔκκατελίαν, καὶ τὴν ἱεροσολύμων μακαρίαν, ἀνθὶς δόστωαίς ἔκκατελίαν ἰσὺν ἰσὺν. ἐπεί ὡσμήνῳ καὶ δίδυμον καὶ δίδυμον ἀναστάσι μετὰ τὴν δίδυμον καὶ κατὰ τὴν ἰσὺν ἰσὺν, τὸ καλὸν πρὸς ῥωμαίων ἰδιὸν γράφει, ἐν ᾧ ἀσφαλίαν τὸ σῶμα τὸ κυρίον κεκλήκε, καὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἀδιαλεπτῶν παθῶν ἀνεπίδεικτον, ἕως λέγων τὸν κύριον πρὸς πάθος φαγεῖν, ὡσπερ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐφαγε, μηδεμίαν ἑσπῆν ἢ ἀλλοίωσιν ἔκκατελίαν τῆς ἐν μήτρα διαπλάσεως, μή ἔκκατελίαν τοῖς ἐκαστοῖς καὶ φυσικοῖς πάθεσι, μή ἔκκατελίαν μετὰ τὴν ἀνάστασιν τὸ παναγὸν σῶμα ἔκκατελίαν ἀνθὶς δέξασιν οἷς συνανθὶς τὸ ἐκαστὸν ἱερέας κατὴν ἀνάστασιν. πάντες μὲν ἐκ ἀναστάσι τὸν ἀντιοχείας Ἐπισκοπὸν καραδοκεῖν ἐπίοντες, τὴν πρῶτὴν πῆραν ἀπεκρῆσαντο.

ODEM tempore Justinianus à recta Catholicorum dogmatum via defleclens, & tramitem ingressus quē nec Apostoli nec Patres vestigiis suis triverant, in spinas ac tribulos delapsus est. Quibus cū Ecclesiam quoque replere voluisset, voti sui compos fieri nunquam potuit, cū Dominus regiam viam firmissimis septis muniisset, ne sicarii ac latrones in eam insilire possent, tanquam pariete inclinato & maceria depulsa. Atque hoc modo impletum est id quod prædictum fuerat à Propheta. Joanne igitur qui & Cætilinus dictus est, post mortem Vigilii Episcopatum Romanæ urbis administrante; Constantinopolitanam autem Ecclesiam regente Joanne altero cui patria fuit Sirimis: & Alexandrinæ quidem Ecclesiæ Apollinare, Antiochenæ verò post Dominum præfidente Anastasio. Macario denique Hierosolymitanæ Ecclesiæ sacerdotium possidente, atque in pristinam sedem restituto, cū post depositionem Eustochii, Origenem, Didymum atque Evagrium sub Anathemate damnasset: Justinianus scripsit id quod Romani Edictum vocant. In quo corpus Domini incorruptibile appellat, & naturalium atque inculpabilium affectionum capax fuisse negat: Dominum ante Passionem eodem modo comedisse dicens quo post Passionem comedit, cū sacrosanctum ejus Corpus jam inde ex quo in utero formatum est, nullam conversionem aut mutationem nec in voluntariis & naturalibus perpeffionibus, nec post resurrectionem accepisset. Porro Justinianus omnes ubique Episcopos per vim cogere instituit, ut huic opinioni assentirentur. Sed cū universi sententiam Anastasii Antiochenis Episcopi expectare se respondissent, primum Imperatoris impetum declinarunt.

Κεφ. μ'.

CAP. XL.

Περὶ ἀναστάσι ἀρχιεπισκοπῆς ἀντιοχείας.

De Anastasio Archiepiscopo Antiochia.

Ἦν ὁ ἀναστάσιος, τὰ μὲν θεῖα ἐς τὰ μάλα λόγιος ἀκριβὴς ἔκκατελίαν τὴν πρῶτὴν πῆραν ἀπεκρῆσαντο.

PORRO iste Anastasius, vir fuit tum in divinis litteris admodum eruditus, tum in moribus & in vivendi ratione ac-